

Sygn. akt IX U 1411/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Okręgowego Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania K. W. (W.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 22 sierpnia 2018 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego ze wskaźnikiem wysokości podstawy jej wymiaru wynoszącym 152,01% poczynając od dnia

(...)

2. oddala odwołanie w pozostałej części.

3. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł

(sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1411/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 22.08.2018r przeliczył ubezpieczonemu K. W. emeryturę przyjmując do obliczenia podstawy wymiaru świadczenia wynagrodzenia z kartotek zarobkowych za lata 1982,1984 i 1985, to jest w zakresie uzupełniającym brakujące lata wykazane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym przez (...) w K.. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął podstawę wymiaru składek z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1970-2007 i tak obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 147,48%.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu odwołania podniósł, że ubezpieczony praktycznie do 1996r pracował na delegacji za granicą i osiągał zarobki przekraczające wielokrotnie średnią krajową. Na rozprawie w dniu 28.11.2018r ubezpieczony wniósł o uwzględnienie do obliczenia emerytury zarobki z lat 1971-1976.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

K. W. na mocy decyzji z dnia 8.09.2008r od 25.07.2008r pobiera emeryturę, która była zawieszona do 31.08.2008r z powodu kontynuowania zatrudnienia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 136,21% i został obliczony z 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1968, 1970, 1977-1981, 1983, 1986-1993, 2000, 2001, 2006 i 2007.

Decyzją z dnia 19.10.2017r organ rentowy od 1.10.2017r przeliczył ubezpieczonemu emeryturę ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 143,76% od podstawy wymiaru z lat 1968, 1970, 1977-1981, 1983, 1986-1993, 2001, 2003, 2006 i 2007.

Wyliczenia te wykonano ustalając podstawę wymiaru składek na podstawie zaświadczenia o wysokości zarobków wydane przez płatników składek, w tym zarobków pracowników zastępczych za okresy pracy za granicą.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji i wniósł o jej zmianę zarzucając, że ubezpieczonemu z tytułu pracy za granicą osiągał wysokie wynagrodzenie, wyższe niż średnie wynagrodzenie w kraju (akta rentowe).

Tutejszy Sąd wyrokiem z dnia 7.06.2018r sygn. akt IX U 1783/17 oddalił to odwołanie i przekazał organowi rentowemu do rozpoznania nowy wniosek ubezpieczonego z dnia (...) o ponowne przeliczenie emerytury z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w (...) w K. od 14.06.1971r do 30.09.1988r (akta tut. Sądu IX U 1782/17).

Do tego złożonego na rozprawie wniosku ubezpieczony załączył umowy o pracę, angaże i karty wynagrodzeń od 1978-1988.

Organ rentowy dokonując przeliczenia emerytury w zaskarżonej decyzji przyjął do wyliczenia z kart zarobkowych podstawę wymiaru składek za lata 1982, 1984 i 1985 uzupełniając brakujące lata w zaświadczeniach o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym przez (...) w K. (akta rentowe).

W okresie spornym od 1971-1976 ubezpieczony był zatrudniony:

- od 10.01.1970r do 16.05.1971r w KWK (...),

- od 14.06.1971r w (...) w K..

Z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) od 14.07.1967r do 19.02.1969r i od 10.01.1970r do 16.05.1971r zachowały się akta osobowe oraz kartoteka zarobkowa od VII.1967r do II.1969r oraz za okresy od I do XII.1970r.

Z okresu zatrudnienia ubezpieczonego w (...) SA w K. nie zachowały się kartoteki zarobkowe za lata 1971-1976 a jedynie umowy o pracę i angaże (załączone akta osobowe).

Zachowała się też z okresu powyższego zatrudnienia karta zasiłkowa ubezpieczonego (k. 26 akt sprawy).

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego obliczony od podstawy wymiaru składek z lat 1970, 1971, 1976-1985, 1990, 1991, 1993, 2001, 2006, 2007, 2003 przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za 1971 i 1976 rok przy przyjęciu, że wynagrodzenie ubezpieczonego stanowiła w 1971r pensja zasadnicza liczona jako iloczyn płacy zasadniczej dni roboczych plus dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika bez dodatku za pracę w nocy w okresie zatrudnienia w KWK (...) i za okresy pracy w (...) w K. za 1971r, 1976r, pensja zasadnicza jako iloczyn stawki zasadniczej i przepracowanych dni i wykazanego wynagrodzenia w karcie zasiłkowej, wynosi 152,01% (opinia biegłej H. P. k. 85-106 akt spr.).

Sąd skorygował opinie biegłej zgodnie z zastrzeżeniami organu rentowego, że brak jest dowodu potwierdzającego wypłatę dodatku za pracę w nocy.

Po odliczeniu z obliczonej przez biegłą podstawy wymiaru składek za 1971r dodatku za pracę w nocy 784,40 zł – podstawa ta wynosi 42.768 a wskaźnik wysokości podstawy wynosi 151,14% co powoduje obniżenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru obliczonego przez biegłą z 20 najkorzystniejszych lat z 152,15% do 152,01%.

W oparciu o powyższe, Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego w świetle art. 111 ustawy z dnia 17.12.1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 poz. 1270) zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W oparciu o złożone przez ubezpieczonego i uzupełnione w toku postępowania dowody udało się odnaleźć kartę zarobkową za 1970 rok i kartę zasiłkową z okresu zatrudnienia w (...).

W oparciu o te dokumenty oraz angaże i umowy o pracę oraz obowiązujące w górnictwie uregulowania płacowe biegła w sposób precyzyjny była w stanie odtworzyć zarobki ubezpieczonego stanowiące podstawę wymiaru.

Wobec braku ewidencji czasu pracy i harmonogramu pracy zmianowej nie było możliwe aby doliczać dodatek za pracę na zmianie nocnej.

Mając powyższe na względzie Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w pkt 1 wyroku.

Dalej idące odwołanie Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił jako niezasadne.

Odtworzone zarobki z okresu 1972-1975 okazały się niższe niż wykazane w zaświadczeniach o wynagrodzeniu wystawionym przez zakłady pracy. Za okresy pracy za granicą pracodawcy wystawili zaświadczenie o wynagrodzeniu pracownika zastępczego a za czas urlopu dewizowego nie była odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne.

Sędzia: